

Liběšický

Poutníček

roč.22, č.3 15.1. 2023

15.1. Ne 2. neděle v mezidobí
 Mše svatá v 8.00 v Žatci,
v 10.00 v Liběšicích,
 v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích,

končí Tříkrálová sbírka na různých místech naší farnosti

16.1. Po pondělí 2. týdne v mezidobí
 Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

17.1. Út památka sv. Antonína, opata
 Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

18.1. St památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

19.1. Čt čtvrtek 2. týdne v mezidobí
 konference České federace potravinových bank v Praze

20.1. Pá památka sv. Fabiána a Šebestiána, mučedníků

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

21.1. So památka sv. Anežky římské, panny a mučednice
 Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

22.1. Ne 3. neděle v mezidobí – Neděle Božího Slova
 Mše svatá v 8.00 v Žatci,
v 10.00 v Liběšicích,
 v 15.00 v Domoušicích

- **15. ledna** končí **Tříkrálová sbírka 2023**, následovat bude sčítání tříkrálových pokladniček. Výsledky jsou průběžně zveřejňovány na stránkách Tříkrálové sbírky www.trikralovasbirka.cz.
- **18. ledna** je památka **Panny Marie, Matky jednoty křesťanů**. O tomto svátku začíná **týden modliteb za jednotu křesťanů**. Zvláštním způsobem můžeme v tuto dobu pamatovat na nejednotu s východními křesťany, která trvá téměř již tisíc let a tato nejednota nepomáhá ani ukončení války na východě Evropy.
- V neděli **22. ledna**, o 3. neděli v mezidobí se slaví **Neděle Božího Slova**. O této neděli se koná sbírka na biblický apoštolát, který se snaží zpřístupnit Písmo svaté všude tam, kde dosud Písmo svaté není přístupné všem.
- Naši biskupové vyzývají a povzbuzují všechny k účasti v prezidentských volbách, zvláště povzbuzují k nepodléhání atmosféře strachu, ale k modlitbám za volby a budoucí hlavu státu.

Poutníčkova

příloha

roč.22, č.3

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Jan Křtitel učí svobodě od lpění

(Papež František, 15.1.2023)

Evangelium dnešní liturgie (srov. J 1,29-34) podává svědectví Jana Křtitele o Ježíši poté, co ho pokřtil v řece Jordánu. Říká: "To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já" (v. 29-30). Toto je jeho svědectví.

Toto prohlášení, toto svědectví, odhaluje Janova ducha služby. Byl poslán, aby připravil cestu pro Mesiáše, a učinil tak, aniž by se šetřil. Lidsky řečeno, člověk by si myslel, že dostane "cenu", významné místo v Ježíšově veřejném životě. Ale ne. Jan po splnění svého poslání umí ustoupit stranou, stáhne se ze scény, aby uvolnil místo Ježíši. Viděl, jak na něj sestoupil Duch (srov. v. 33-34), ukázal na něj jako na Beránka Božího, který snímá hříchy světa, a nyní mu pokorně naslouchá. Z proroka se stává učedník. Kázal lidem, shromažďoval učedníky a dlouho je vychovával. Přesto k sobě nikoho nepřipoutává. A to je obtížné, ale je to znak pravého pedagoga: nepřipoutávat lidi k sobě. Jan to dělá: staví své učedníky před Ježíše. Nejde mu o to, aby měl následovníky, aby získal prestiž a úspěch, ale vydává svědectví a pak ustupuje, aby mnozí mohli mít radost ze setkání s Ježíšem. Můžeme říci: otevře dveře a odejde.

Tímto duchem služby - a to je skutečný duch služby - svou schopností uvolnit místo Ježíši nás Jan Křtitel učí něčemu důležitému: svobodě od lpění. Ano, protože je snadné připoutat se k rolím a pozicím, k potřebě být oceňován, uznáván a odměňován. A to je sice přirozené, ale není to dobré, protože služba zahrnuje bezplatnost, péči o druhé bez vlastního prospěchu, bez postranních úmyslů, bez očekávání protislužby. Také nám prospěje, když si podobně jako Jan vypěstujeme ctnost, že ve vhodnou chvíli ustoupíme stranou a dosvědčíme, že referenčním bodem našeho života je Ježíš. Ustoupit stranou, naučit se odcházet. Udělal jsem tuto misi, absolvoval jsem toto setkání, ustupuji stranou a nechávám prostor Bohu. Naučit se tedy ustoupit stranou, nebrat následně něco jako protislužbu pro nás samotné.

Uvažme, jak je to důležité pro kněze, který je povolán kázat a sloužit nikoliv kvůli zviditelnění nebo zájmu, ale proto, aby doprovázel druhé k Ježíši. Zamysleme se nad tím, jak je to důležité pro rodiče, kteří své děti vychovávají s tolika obětmi, ale pak jim musí nechat volnou ruku, aby se vydali vlastní cestou v práci, v manželství, v životě. Je dobré a správné, že rodiče i nadále poskytují svou přítomnost a říkají svým dětem: "Nenecháme tě samotného", ale diskretně, bez vtíravosti. To je svoboda růstu. Totéž platí i pro další oblasti, jako je přátelství, partnerský život, život ve společenství. Osvobodit se od lpění na vlastním egu a umět ustoupit něco stojí, ale je to velmi důležité: je to rozhodující krok k růstu v duchu služby. Rosteme v duchu služby tím, že něco uděláme a pak ustoupíme stranou, aniž bychom čekali protislužbu.

Bratři a sestry, zkusme si položit otázku: Jsme schopni dělat místo druhým? Naslouchat jim, nechat jim volnost, nepřipoutávat je k nám požadavkem uznání? Nechat je mluvit, někdy hned řekneme: "Ale vždyť ty o tom nic nevíš...". Nechte druhé promluvit, uvolněte jim místo. Přitahujeme tedy druhé k Ježíši, nebo k sobě? A opět po Janově vzoru: umíme se radovat z toho, že se lidé vydávají vlastní cestou a následují své vlastní povolání, i když to znamená, že se od nás poněkud odpoutávají? Radujeme se z jejich úspěchů upřímně a bez závistí? Radujeme se, když druzí postupují vpřed s upřímností a bez závistí? Toto znamená nechat druhé růst.

Kéž nám Maria, služebnice Páně, pomůže osvobodit se od lpění, udělat místo pro Boha a pro druhé.

